

Samtidigt i denna stund

Samtidigt i denna stund. Vart befinner du dig?

Kroppen känns öm. Mina sinnen är bedövade. Det hårda, kalla och outhärdliga jag en gång kände inför dig, är svårt att koppla idag. Ja, det är nästan omöjligt att förstå hur du kunde bringa så mycket smärta i min unga själ.

Har vi gått om varandra, eller har vi bara gått vidare i det vi kallar livet? Cirkeln av förvirrande frågeställningar som aldrig tycks bli besvarade. Den där kittlande känslan av otillräcklighet, fundersamhet. Meningen med livet. När når man högst upp på prispallen? Det känns som jag jagar något jag aldrig kan komma ikapp.

Jag skriver av bara farten denna kväll, berusad av min alkohol. Jag känner ingen sorg alls, jag är tom i huvudet, och tom i hjärtat. Jag vet inte ens vilka svar jag söker, jag tror att jag bara försöker lura mitt undermedvetna.

Låter det bra? Njuter du av min ovisshet. Förstår du vad jag menar?

Tyck inte synd om mig, det finns dem som har ondare. Det där med att sätta allt i perspektiv är fortfarande en utmaning jag kan lära mig mer av. Jag står likgiltig inför det okända, mitt erfarna gamla jag vet att det är bäst att lyfta garden, man kan aldrig lyfta för högt.

Men så kom du. Du som kan konsten att filtrera dig igenom, du som lyckas nå in dit där jag känner mig som en främling hos mig själv. Du får allt att verka så enkelt, och du lockar med ditt friska sinne att vilja vara med dig, här, just nu. Du får ett morgontrött hjärta att vilja gå upp tidigt igen. Du får det att rycka under huden, du kryper in under mitt skinn och jag vill ha mer. Du är drogen som känns så bra, jag kan inte förstå hur jag kan vara den där för dig. Det sticker i mina tår, mina armar är tunga och det brinner av en längtan i mitt vänstra bröst som jag aldrig trodde jag skulle kunna känna igen. Du får rädslan att bli till åtrå, och en sipp utav dig får törsten att bli större.

Jag är kär i dig. Du är kärleken för mig, samtidigt i denna stund.